

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/44/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717211944
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6717211944.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jurajom Lehotským v spore žalobcov: I. rade Z. Č., Q., Z., H.. XX.XX.XXXX, C. T., X. Z. XXXX/XX a II. rade Q. Č., H.. XX.X.XXXX, C. T., X. Z. XXXX/XX, proti žalovanému: Z. S., H.. XX.XX.XXXX, C. T., B.. D. XXXX/XX, práv. zast. Advokátska kancelária Krnáč s. r. o., IČO: 47 232 293, so sídlom v Banskej Bystrici, Námestie slobody 2, o zaplatenie 8.000,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom v I. a II. rade sumu vo výške 8.000,- € v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcom v I. a II. rade trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa v I. rade sa žalobou doručenou Okresnému súdu Zvolen dňa 10.10.2017 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 8.000,- € z titulu zmluvy o pôžičke zo dňa 31.07.2017, na základe ktorej žalovanému požičala sumu 8.000,- € so splatnosťou do 07.08.2017. Žalovaný v uvedenej lehote splatnosti pôžičku nevrátil. V zmysle § 558 Občianskeho zákonníka písomne uznal dňa 16.08.2017, že dlžnú sumu zaplatí v novej lehote splatnosti do 24.08.2017. Dlžnú sumu doposiaľ napriek viacerým výzvam nevrátil.

2. Vo veci bol na návrh žalobkyne v I. rade vydaný platobný rozkaz č. k. 13C/44/2017-17 zo dňa 12.10.2017, voči ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor. Uviedol, že dňa 01.08.2017 v rámci svojej podnikateľskej činnosti, ktorú vykonáva ako fyzická osoba pod obchodným menom Z. S., miesto podnikania A. Hlinku 2568/37, 960 01 Zvolen, IČO: 46 082 166 prijal od žalobkyne v I. rade sumu 8.000,- € ako zálohu na stavebný materiál na stavbu rodinného domu v zmysle cenovej ponuky zaslanej žalobkyňi e-mailom žalovaným. Za účelom vysporiadania zálohy na materiál žalovaný požiadaval žalobkyňu v I. rade o výber stavebného materiálu. Na základe tohto výberu mal byť žalobkyňi v I. rade dodaný stavebný materiál. Žalobkyňa na výzvy žalovaného ohľadom výberu materiálu nereagovala. Žalovaný tvrdil, že so žalobkyňou nikdy neuzavrel zmluvu o pôžičke (§ 657 Občianskeho zákonníka) a právny titul uplatňovaného nároku neexistuje. Dokument s názvom dohoda o vrátení peňazí zo dňa 16.08.2017 podľa názoru žalovaného nemožno považovať za uznanie dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka, nakoľko nespĺňa náležitosti uznania dlhu podľa uvedeného ustanovenia a ide o neplatný právny úkon. Predmetný dokument podpísal pod nátlakom žalobkyne. V tejto súvislosti podal na žalobkyňu trestné oznámenie - v zápisnici z podaného trestného oznámenia zo dňa 27.09.2017, sp. zn. ORPZ-BB-OPP4-1917/2017 vyplývajú bližšie okolnosti, za ktorých došlo k podpísaniu dohody o vrátení peňazí.

3. V priebehu konania Okresný súd Zvolen uznesením č. k. 13C/44/2017-130 zo dňa 31.05.2018 pripustil, aby do konania ako ďalší subjekt na strane žalobcu vstúpil Q. Č. ako žalobca v II. rade, ktorý je manželom žalobkyne v I. rade. Zároveň súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť sumu 8.000,- € žalobcom v I. a II. rade v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Okresný súd Zvolen rozsudkom zo dňa 06.09.2018 po vykonanom dokazovaní rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom v I. a II. rade sumu 8.000,- € v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalovaný je povinný nahradiť žalobcom v I. a II. rade trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania a to z toho dôvodu, že z vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi (potvrdenka transakcie z výpisu z účtu, výpis internetbankingu SLSCP, dohody o vrátení peňazí, výzvy zo dňa 29.09.2017, e-mailovej komunikácie od žalovaného zo dňa 13.09.2017, zápisnice o trestnom oznámení, kúpna zmluva, protokol o odovzdaní a prevzatí vozidla, rámcová kúpna zmluva ako aj z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene, odbor kriminálnej polície PZ č. k. ČVS:ORP-905/3-VYS ZV-2017 zo dňa 20.06.2018, z uznesenia Okresnej prokuratúry Zvolen č. k. 2Pv148/18/6611-10 zo dňa 06.08.2018, vypočutia svedka Q. Š., prednesov samotných žalobcov a žalovaného) mal súd za preukázané, že medzi žalobcami v I. a II. rade, ktorí sú manželmi a žalovaným došlo k uzatvoreniu tzv. nepomenovanej zmluvy v zmysle § 51 Občianskeho zákonníka, v rámci ktorej prebiehali medzi uvedenými účastníkmi rokovania o možnom uzatvorení zmluvy o dielo, na základe ktorej by žalovaný staval pre žalobcov v I. a II. rade rodinný dom na pozemku parc. č. XXXX/XX, nachádzajúcom sa v kat. úz. Z., obec T., okres T., zapísanom na LV č. XXXX. K uzatvoreniu riadnej zmluvy o dielo medzi účastníkmi však nedošlo, pretože v zmysle § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa stalo plnenie zo strany žalovaného, čo sa týka realizácie stavby domu nemožným, keďže nedošlo k odkúpeniu predmetného pozemku žalobcami, na ktorom sa mala realizovať predmetná stavba. Táto skutočnosť bola žalovanému oznámená v zmysle § 577 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Povinnosť dlžníka plniť zanikla. Uvedená skutočnosť a opis skutkového deja korešponduje aj s tým, že samotní žalobcovia dobrovoľne (aj keď na žiadosť žalovaného) uviedli do poznámky pre banku ako dôvod poukázania finančných prostriedkov vo výške 8.000,- € na účet žalovaného - záloha na nákup stavebného materiálu. Žalobcovia nepopreli, že rokovali so žalovaným o možnej stavbe rodinného domu na vyššie uvedenom pozemku a žalovanému odovzdali aj projektovú dokumentáciu, ani to že žalovaný bol viackrát na mieste stavby na pozemku, na ktorom sa mal stavať rodinný dom pre žalobcov. Súd mal za to, že žalobcovia nepreukázali právny dôvod poukázania finančných prostriedkov vo výške 8.000,- € žalovanému titulom zmluvy o pôžičke zo dňa 31.07.2017. Keďže súdne rozhodnutie musí mať svoj skutkový a právny základ. Ku skutkovým zisteniam súd dospieva posúdením (vyhodnotením) skutkových poznatkov. Skutkové poznatky súd získava viacerými spôsobmi predovšetkým dokazovaním. Právnym základom súdneho rozhodnutia sú právne závery, ktoré súd vyvodil subsumovaním skutkového základu pod príslušnú správnu právnu normu. Aj v danom prípade, súd k skutkovým zisteniam, priradil odôvodneniu rozsudku uvedené právne závery.

5. Súd dospel k záveru, že žalobcovia v I. a II. rade majú nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, nakoľko plnenie v zmysle § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa stalo nemožným. Preto súd žalobe žalobcov vyhovel a uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcom v I. a II. rade bezdôvodné obohatenie vo výške 8.000,- € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 15Co/5/2019-269 zo dňa 27.11.2019 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V predmetnom uznesení Krajský súd v Banskej Bystrici okrem iného uviedol: "Z obsahu podanej žaloby a aj v priebehu konania tvrdených skutočností žalobcov zreteľne vyplýva, že žalobcovia uplatnili nárok vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke uzavretej ústne, tvrdiac, že žalovanému požičali peňažné prostriedky vo výške 8.000,- € s dobou splatnosti do 07.08.2017, ktorý termín splatenia žalovaný nedodrжал, avšak dňa 16.08.2017 žalovaný písomne uznal svoj záväzok voči žalobcom (Dohoda o vrátení peňazí), pričom bola určená lehota splatnosti do 24.08.2017. Obsahom písomnosti nazvanej „Dohoda o vrátení peňazí“ datovanej dňa 16.08.2017, ktorú podpísali žalobkyňa 1/Z. Č., žalovaný Z. S. a svedok Q. Š. je text: Dnešného dňa 16.08.2017 sa obidve strany dohodli, že zapožičaná suma 8.000 € zo dňa 31.07.2017 bude vrátená Z. S. na účet z ktorého bola pôžička požičaná do 24.08.2017 (č.ú.XXXXXXXX/XXXX) ako zábezpeka bude slúžiť motorové vozidlo Kia Ceed ŠPZ T. XXX L., VIN V. ktorého je majiteľom. Dlžník

vydal vozidlo Dobrovoľne, bez nátlaku“. Pod textom sa nachádzajú podpisy vyššie uvedených osôb a dátum. Okresný súd túto žalobcami predloženú „Dohodu o vrátení peňazí“ podpísanú žalovaným vôbec nevyhodnotil z hľadiska jej obsahu a zjavne túto listinu predloženú žalobcami v konaní ako právne relevantný dôkaz nebral v úvahu pri rozhodovaní, hoci podľa názoru odvolacieho súdu jej obsah má významnú vypovedaciu hodnotu o žalobcami tvrdených skutočnostiach, o tom, že medzi stranami konania (účastníkmi dohody) došlo k pôžičke peňazí, čo je zjavné z jej textu....“zapožičaná suma 8000 € zo dňa 31.07.2017“ bude vrátená Z. S. na účet z ktorého bola „pôžička požičaná“ do 24.08.2017). Podporne v spise pripojená výzva žalobkyne 1/ adresovaná žalovanému deklaruje žiadosť „o vrátenie požičanej finančnej čiastky“. Skutočnosť, že písomnosť s názvom „Dohoda o vrátení peňazí“ zo dňa 16.08.2017 podľa názoru žalovaného nemožno považovať za uznanie dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka, neznižuje význam uvedenej písomnosti z hľadiska preukázania vôle účastníkov dohody, či medzi stranami konania došlo k vzniku ústnej zmluvy o pôžičke. Žaloba na plnenie zo zmluvy o pôžičke sa opiera o iný skutkový základ a tiež o inú právnu normu, než žaloba z bezdôvodného obohatenia. Ak žalobca požaduje plnenie zo zmluvy o pôžičke, musí tvrdiť existenciu zmluvy o pôžičke, naopak žaloba z bezdôvodného obohatenia tvrdenie platnej zmluvy v zásade vylučuje. Podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd postupom, ktorý zvolil v tomto prípade, si prisvojil právo zmeniť skutkový základ súdneho rozhodnutia (k eventuálnemu nesprávnemu právnomu posúdeniu jednotlivých skutkových okolností, z ktorých žalobcovia odvodzovali svoje práva treba uviesť, že tieto nevykazovali len alternatívu právneho posúdenia ako uvádza súd). Treba súhlasiť s názorom žalovaného, že v posudzovanom prípade z vecného hľadiska sa súd nemohol a nemal zaoberať existenciou právneho vzťahu spočívajúcom v bezdôvodnom obohatení medzi sporovými stranami, keďže sa ani jedna zo sporových strán týmto právnym vzťahom nebránila. A súd nie je oprávnený na rozdiel od sporových strán, vecne vymedzovať predmet sporu. Súd vymedzuje jedine predmet dokazovania. Odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z vyššie uvedených dôvodov. Nebolo tak dôvodné, aby sa odvolací súd bližšie zaoberal odvolacou námietkou žalovaného, kde namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. A pokiaľ žalobcovia poukazyvali na rozhodnutie vydané v trestnom konaní - trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/44/2017-204 zo dňa 18.12.2018 (súdu predložený bez vyznačenej právoplatnosti), ktorým súd odsúdil Z. S., nar. XX.XX.XXXX, za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1,2 Trestného zákona a poškodených Z. Č. B. Q. Č. súd odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces, odvolací súd zistil v rámci svojej činnosti, že rozsudkom vydaným Okresným súdom vo Zvolene zo dňa 25.09.2019 bol obžalovaný Z. S., H.. XX.XX.XXXX, podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1,2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 21.07.2017 vo Zvolene pod zámienkou potreby finančných prostriedkov na podnikateľskú činnosť a prísľubu, že finančné prostriedky vráti do 04.08.2017 vylákal od Z. Č. finančnú hotovosť vo výške 8.300 €, napriek vedomosti, že vedel, že finančné prostriedky vzhľadom na svoju finančnú situáciu v dohodnutej lehote nebude vedieť vrátiť, a tieto finančné prostriedky použil pre svoju potrebu a v dohodnutej lehote nevrátil, čím spôsobil Z. Č., H.. XX.XX.XXXX, C. B.. D. X, T., škodu vo výške 8.300 €, pretože skutok nie je trestným činom.“ Odvolací súd však poznamenáva, že aj okresný súd konajúci v trestnom konaní v odôvodnení uvedeného rozsudku konštatoval, že: „Výpoveď žalovaného vyvracajú výpovede poškodených Z. Č. a Q. Č., ako aj svedka Q. Š., ktorí od začiatku vypovedali rovnako, svoje výpovede podstatným spôsobom nemerili, vierohodným spôsobom detailne opísali vzniknutú udalosť. Aj na hlavnom pojednávaní poškodení zotrvali na tom, že obžalovanému na základe jeho požiadania požičali finančnú hotovosť vo výške 8.000 € na dobu troch dní. O uvedenie poznámky účelu vkladu ich požiadal práve obžalovaný. Obžalovaný im prísľúbil vrátiť sumu 8.300 € do 04.08.2017, dokedy mu mali byť poukázané peniaze od odberateľa prác zo Žiaru nad Hronom. Keďže im obžalovaný požičané finančné prostriedky v dohodnutej lehote nevrátil, spisali s ním dňa 16.08.2017 dohodu o vrátení peňazí.“ V uvedenom trestnom rozsudku súd tiež konštatoval, že: „V rámci vykonaného dokazovania nebol produkovaný žiaden dôkaz o akejkoľvek písomnej alebo ústnej dohode týkajúcej sa realizácie výstavby rodinného domu obžalovaným pre poškodených.“

8. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súd I. inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

9. Okresný súd Zvolen po zrušení predmetného rozsudku Okresného súdu Zvolen uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/5/2019-269 sa riadil vyššie uvedeným zákonným ustanovením.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesom žalobkyne v I. rade, žalobcu v II. rade, žalovaného, právneho zástupcu žalovaného, oboznámením sa s výpoveďou svedka Q. Š., ako

aj listinnými dôkazmi a to potvrdenkou z transakcie z účtu, listinným dôkazom a to detailom obratu, dohodou o vrátení peňazí zo dňa 16.08.2017, výzvou na zaplatenie dlžnej sumy, rozsudkom Okresného súdu Zvolen 4T/118/2018-334 zo dňa 25.09.2019, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 3To/165/2019 zo dňa 08.01.2020 ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

11. Súd z prednesu žalobkyne v I. rade na pojednávaní konanom dňa 09.03.2020 zistil, že zotrúva na svojich doterajších prednesoch a žiada žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Žalobkyňa v I. rade na pojednávaní konanom dňa 24.05.2018 k veci uviedla: že čo sa týka žalovaného, tak toho pozná cez svojho švagra, Q. Š., ktorému žalovaný staval rodinný dom, približne v roku 2012. K veci ďalej uviedla, že už dlhší čas s manželom plánovali buď si postaviť, alebo kúpiť rodinný dom. Keďže predtým nemali dobré skúsenosti s jednou stavebnou firmou a žalovaného poznali ako podnikateľa, ktorý je schopný postaviť rodinný dom, tak žalovaného aj s manželom oslovili, či by bol ochotný im postaviť rodinný dom, na čo im žalovaný uviedol, že áno a dohodli sa na tom, že najskôr oni musia odkúpiť pozemok a keď sa odkúpi pozemok, tak on bude ochotný pracovať na stavbe ich rodinného domu. K veci uviedla, že po týchto ich vzájomných dohodách ju aj s manželom žalovaný kontaktoval a poprosil ich, či by mu mohli požičať najskôr sumu 6 000,- €, bolo to koncom júla 2017 a to za účelom, že on tieto finančné prostriedky musí vložiť stavebninám MPL Zvolen a keď ich vloží, tak bude mať zľavu na materiál a to vo výške 30%. Tak isto im uviedol, že on im tieto finančné prostriedky vráti do 4.8.2017, nakoľko mu tieto majú prísť zo stavby v Žiari nad Hronom. K veci ďalej uviedla, že ku dňu 11.8.2017 mali kupovať pozemok, a preto žalovaného upozorňovali, že až mu finančné prostriedky požičajú, tak ich im musí vrátiť najneskôr do tohto termínu. Ďalej im uviedol, že aj keby ich dom nestaval on, tak zľavu zo stavebnín MPL využije na tej stavbe v Banskej Bystrici a ako požičovne by im zaplatil sumu 300,- € navrch. K veci uviedla, že ústne sa dohodli približne 26.7. resp. 27.7.2017, presne sa už nepamätala, že dňa 31.7.2017 mu zapožičajú finančné prostriedky vo výške 6 000,- € s lehotou splatnosti jeden týždeň, pričom žalovaný im uviedol, že im vráti finančné prostriedky vo výške 6 300,- €. K veci uviedla, že predtým už jej žalovaný dal číslo účtu, avšak dňa 31.7.2017 sa telefonicky spojili, pričom žalovaný uviedol, že uvádza iné číslo účtu, aby to poslali na tento účet a ona zistila, že sa jednalo o iný účet, ako im oznámil žalovaný predtým. V ten deň povedal, že by bolo vhodné, keby vložili na ten účet sumu 8 000,- € a žalobkyňa v I. rade tvrdila, že sa dohodli, že mu požičajú sumu 8 000,- € a to s lehotou splatnosti do 4.8.2017. Tieto veci prebehli cez telefón nie s ňou, ale s jej manželom. K veci ďalej uviedla, že ona robila tento bankový prevod cez internet a keď to písala, pýtala sa ho cez jej manžela, čo má napísať do poznámky. Manžel jej povedal, že žalovaný mu povedal, aby tam napísala „záloha na nákup stavebného materiálu“, pričom manželovi povedal, aby mu to daňovo sedelo, že nemôže prijať tieto peniaze a je potrebné uviesť túto poznámku. Žalobkyňa v I. rade tvrdila, že je pravda, že túto poznámku vo forme „záloha na nákup stavebného materiálu“ pri bankovom prevode uviedla, avšak tvrdila, že toto nebola pravda. K veci ďalej uviedla, že s manželom nechceli žiadnu písomnú zmluvu o pôžičke, nakoľko predpokladali, že tento človek im bude stavať rodinný dom. K veci ďalej uviedla, že je pravda, že žalovaný ešte pred poskytnutím tejto pôžičky, keď sa stretli na mieste samom a stretli sa na pozemku, ktorý mali kúpiť toho 11.8.2017 a vtedy im vravel, že má možnosť nakúpiť stavebný materiál vo firme MPL so zľavou, pričom im neuvádzal, v akej výške má byť tá zľava. Žalobkyňa v I. rade ďalej k veci uviedla, že lehota splatnosti nebola do 4.8.2017, ale bola dohodnutá tak, ako je to napísané v žalobe do 7.8.2017. K veci ďalej uviedla, že manžel už začal niečo tušiť, že niečo so žalovaným nie je v poriadku, lebo po poskytnutí finančných prostriedkov sa žalovaný prestal ozývať. Žalovaný prestal dvíhať telefón a je pravda, že už po lehote splatnosti zdvihol telefón a začal im uvádzať, že finančné prostriedky vráti, ale v inej lehote a nehovoril nič o nijakom materiály. K veci uviedla, že dňa 11.8.2017 mali kúpiť stavebný pozemok v hodnote 40 000,- €, toto však nezrealizovali, lebo im chýbalo práve tých 8 000,- €. Žalobkyňa tvrdila, že dohoda so žalovaným bola taká, že im vráti predmetné finančné prostriedky titulom pôžičky. K veci ďalej uviedla, keďže sa im nepodarilo skontaktovať so žalovaným do 11.8.2017, tak oslovili Q. Š., ktorý bol veľmi dobrý kamarát žalovaného a ktorý im ho vlastne odporučil, aby dohodol stretnutie so žalovaným a podľa žalobkyne miesto a čas stretnutia vybral žalovaný. Žalobkyňa v I. rade ďalej k veci uviedla, že ešte pred týmto stretnutím sa im podarilo spojiť telefonicky so žalovaným, keď ho telefonicky kontaktoval jej manžel a vtedy mu žalovaný povedal, že sumu nevie vrátiť, nakoľko 15 000,- € vložil do stavebnín MPL a manžel mu povedal, že už neplatí ani tá dohoda, že keď kúpia pozemok, že im bude stavať rodinný dom, keďže stavebný pozemok nekúpili. Na to zareagoval tým spôsobom, že peniaze, ktoré vložil do MPL v pobočke Zvolen sa už nedajú vytriahnuť a je možné to riešiť len cez centrálu v Bratislave. Oni navštívili aj firmu MPL stavebniny, pobočka Zvolen, kde im oznámili, že nie je pravda, že by žalovaný tam vložil sumu 15 000,- €. Potom kontaktovali žalovaného a on iba hodil plecami, že im nevráti tieto finančné prostriedky. Žalobkyňa v I. rade k veci uviedla, že stretnutie dňa 16.8.2017 v kaviarni Sedmička

vybavil Q. Š.. K veci uviedla, že najskôr na stretnutie prišla ona s jej manželom a už v tejto kaviarni bol žalovaný, pričom spočiatku tam nebol Q. Š. a žalovaný ešte predtým uviedol, že momentálne finančné prostriedky nemá, ale bude to nejakým spôsobom riešiť. Vtedy im nič nevravel o dákom stavebnom materiály, keby o tom povedal, tak ona by bola ochotná sa na tom dohodnúť v tom čase, aby svoje finančné prostriedky aspoň nejakou formou získala. Následne prišiel Q. Š., ktorý si len medzi nich sadol, avšak nič nehovoril. Následne medzi nimi prebiehala komunikácia o tom, že žalovaný im vyprával kadejaké príbehy, že aké má podnikateľské aktivity, aké má plány a keď získa finančné prostriedky, tak im ich vráti. Rozprával napr., že môže predať auto do A-čka, rozprával o dákych traktoroch, stavbách. Žalobkyňa ďalej k veci uviedla, že v rámci týchto rozhovorov nakoniec žalovaný uviedol termín, že vráti tieto finančné prostriedky do 24.8.2017. Aby žalobkyňa mala niečo v ruke, išla aj s manželom a opustila predmetnú kaviareň a fakticky žalovaný tam ostal sám a išli kúpiť pero a papier, aby mohli napísať ten papier, ktorý je založený v spise. Následne sa vrátili, ona tento papier napísala a žalovaný bol vedľa nej, keď ona tento papier písala a zároveň, keď to písala, tak to čítala, čo píše a žalovaný to dobre počul. Samotný žalovaný v rámci týchto rozhovorov uviedol, že ako zábezpeku im dá auto. Toto aj urobil. Následne žalovaný poskytol všetky údaje a spolupracoval, dal jej číslo ŠPZ, ako aj WIN číslo a následne to podpísal a podpísal to aj Š., ako svedok. Dokonca žalovaný uviedol, že môžu toto ísť aj overiť k notárovi. Všetci traja išli každý na svojom vozidle a potom sa dohodli, že z tadiaľ odídu a že sa stretnú u JUDr. Brázdila. Odišli z kaviarne Sedmička na notársky úrad k JUDr. Brázdilovi a zistili, že notársky úrad v tom čase už nemal úradné hodiny a nikto tam nebol. Následne im žalovaný povedal, že nech idú pred ich bytovku a tam im odovzdá auto. Tak sa aj stalo a teda prišli pred ich bytovku a tam im odovzdal predmetné motorové vozidlo a dal im preukaz aj kľúče. Medzitým prešiel aj dátum 24.8.2017 a stále žalovaný hovoril, že peniaze nemá, že treba vydržať. Následne po tomto termíne, dokonca žalovaný sa s jej manželom dohodli, že predmetné motorové vozidlo pôjdu predať do AAA-auto, pričom žalovaný neprišiel a s mužom sa nestretli, aby išli predať toto auto. Následne po niekoľkých dňoch od advokátskej kancelárie JUDr. Krnáča im prišla výzva s upozornením, že násilne odobrali auto a že sú ho povinní vrátiť. K veci uviedla, že v reštaurácii bolo kopec ľudí, mohol žalovaný kedykoľvek odísť a nebolo to žiadnym násilím, dokonca im to sám ponúkol. Následne sa od cudzích ľudí začali dozvedať, že z ich pohľadu žalovaný má na rováši viac podvodov a zistili, že aj tie autá, keďže mal dve KIE sú na leasing a neboli vyplatené a on im dal na drzovku do zálohy cudzie auto. Následne, keď tieto veci zistili, kontaktovali leasingovú spoločnosť a odovzdali predmetné motorové vozidlo majiteľovi a to leasingovej spoločnosti, pričom pri odovzdávaní sa dozvedeli, že leasingovka už mesiac auto hľadala, vtedy tam prišiel aj žalovaný, avšak leasingová spoločnosť jemu auto nevydala a zobrala si ho leasingovka s tým, že čo sa týka odovzdávania motorového vozidla, toto vyplýva z protokolu o odovzdaní a prevzatí vozidla zo dňa 7.11.2017. Žalobkyňa k veci uviedla, že je pravda, že prišla na mail ponuka stavebného materiálu a ceny od žalovaného, avšak jednalo sa o bežne letákovú ponuku a bolo to už potom, ako bol podpísal ten papier o vrátení peňazí do 24.8.2017.

12. Súd z prednesu žalobcu v II. rade na pojednávaní konanom dňa 09.03.2020 zistil, že sa pridrižava ich doterajších vyjadrení a žiada žalobe vyhovieť. Súd z prednesu žalobcu v II. rade, ktorý urobil na pojednávaní dňa 06.09.2018 zistil, že so žalovaným sa žalobca v II. rade zoznámil prostredníctvom svojho švagra Q. Š. približne pred 5 rokmi a od toho obdobia sa so žalovaným viac - menej stretával príležitostne. Stalo sa, že keď bol žalovaný s pánom Š. na dovolenke, tak samotný žalovaný ho poprosil, či by mu nechodil polievať kvety do jeho bytu, s čím žalobca v II. rade súhlasil. K veci ďalej uviedol, že v roku 2017 on a žalobkyňa v I. rade, ktorá je jeho manželka uzatvorili so spoločnosťou LGINvest Zmluvu o dielo, predmetom ktorej bola výstavba rodinného domu v lokalite Zátisie nad Priehradou vo Zvolene. Keďže vedel, že žalovaný má stavebnú činnosť, tak ho poprosil, či by sa nešiel pozrieť na toto dielo a to z toho dôvodu, aby sa uistil, že toto dielo je vykonávané tak, ako má byť. Je pravda, že nevolal žalovaného priamo on, ale keďže v ten istý deň bol na stavbe aj švagor Š., tak priamo on zavola žalovaného, nech sa príde na túto stavbu pozrieť. Keď sa dostavil žalovaný na miesto stavby, pričom v tom čase, keď prišiel žalovaný pozrieť na túto stavbu, tak boli urobené základy a platňa ešte nebola. Žalovaný keď to videl, tak uviedol, že podľa neho tie základy nie sú také, ako by mali byť, uviedol, že prečo to nie je zaizolované a uviedol, že on by to aj vedel zaizolovať. Žalobca v II. rade k veci uviedol, že on potom, kontaktoval tú spoločnosť, ktorá mala stavať tento rodinný dom, pričom jej zástupca mu uviedol, že by malo byť všetko v poriadku. Následne ho znovu kontaktoval žalovaný a uviedol mu, že on by toto vedel opraviť aj postaviť rodinný dom. Žalobca v II. rade tvrdil, že žiadna dohoda o výstavbe tohto rodinného domu medzi nimi nevznikla. On mu povedal, že keď by nebol spokojný s prácou tohto zhotoviteľa, tak potom ho osloví a on na to uviedol, že v tom prípade by uzatvorili riadnu Zmluvu o dielo. Je pravda, že žalovaný si pýtal projektovú dokumentáciu, ktorú mu aj dali a to z toho dôvodu, aby vedel zistiť,

aké základy sú naprojektované. V tom čase oni nemali prerušenú zmluvu s LGINVEST, teda kategoricky poprel, že by bola uzavretá medzi nimi nejaká zmluva o dielo. Následne odišli na dovolenku a po návrate z dovolenky ho žalovaný kontaktoval a to tým spôsobom, že mu volal. Následne sa teda so žalovaným stretli a na tomto stretnutí mu uviedol, že on by chcel dostávať ich rodinný dom. Žalobca v II. rade mu uviedol, že to nie je možné, nakoľko túto stavbu realizuje spoločnosť LGINVEST a dokonca oni neboli ani vlastníkami pozemku a teda mu jasne uviedol, že to nie je možné. Zároveň mu žalovaný uviedol, že ide stavať nejaký rodinný dom v Banskej Bystrici a vtedy mu povedal a požiadal ho, či by mu neposkytol pôžičku na stavebný materiál, lebo ten pán, pre ktorého stavia ten rodinný dom je na dovolenke a táto pôžička by mala byť približne na tri dni. Žalovaný ho najskôr požiadal o sumu 6 000,- € s tým, že sa stretli v pondelok a mal to vrátiť do stredy. K veci ďalej uviedol, že žalovaný od neho pýtal pôžičku v sume 6 000,- €, pričom mu tvrdil, že túto sumu mu vráti zo sumy, ktorú mu má dať ten stavebník toho rodinného domu v Banskej Bystrici, resp. má mu byť poukázaná suma za autoservis v Žiari nad Hronom. On mu povedal, že teraz mu nevie odpovedať, či mu tieto peniaze požičajú a musí sa poradiť so žalobkyňou v I. rade. Ďalej mu spomínal, že pokiaľ by mu požičal tú finančnú čiastku, tak si môže uplatniť u spoločnosti MPL 30% zľavu na materiál na tú stavbu v Banskej Bystrici a do budúcnosti, keby sa dohodli, tak takáto zľava by prichádzala do úvahy aj u neho. Žalobca žalovanému stále tvrdil, že zatiaľ mu to nevie povedať, či bude stavať alebo nebude stavať, keďže nemá odkúpený pozemok. Následne sa doma s manželkou - žalobkyňou v I. rade dohodol, keďže je to kamarát a je to kamarát ich švagra Š., tak mu zavolali, že mu finančné prostriedky požičajú a keďže to malo byť iba na tri dni s tým, že mu uviedli, že tie peniaze budú potrebovať práve na odkúpenie toho pozemku, kde sa chcel stavať ten rodinný dom. Žalobca v II. rade zavola žalovanému, že mu tieto finančné prostriedky požičajú a vtedy žalovaný uviedol, že by bolo lepšie, keby mu požičali sumu 8 000,- €, lebo na účte by mu ostalo aspoň nejakých 2 000,- €. K veci ďalej uviedol, že tento rozhovor prebehol telefonicky a prebehol v ten istý deň, keď sa najskôr stretli oľhadom tej pôžičky, keď najskôr chcel 6 000,- €, až v rámci toho telefonického rozhovoru chcel 8 000,- €, s čím žalobca v II. rade súhlasil. K veci ďalej uviedol, že keď mu zavola, že mu finančné prostriedky požičia, vtedy mu poslal žalovaný číslo účtu na sms-ku. Zároveň ho poprosil v rámci telefonického rozhovoru, aby ako účel platby uviedol „záloha na materiál“ a to z toho dôvodu, že by mu to daňovo sedelo. Žalobca v II. rade k veci uviedol, že predmetom ich ústnej dohody o Zmluve o pôžičke bolo to, že oni spoločne aj s manželkou, t.j. žalobkyňou v II. rade, keďže sa jednalo o spoločné finančné prostriedky mu požičajú sumu 8 000,- € a to dňa 31.7.2017 s tým, že on im vráti finančné prostriedky vo výške 8 300,- € do 4.8.2017 a dohoda bola taká, že im pošle tieto finančné prostriedky na ten účet z ktorého mu tieto finančné prostriedky poslali. Následne urobili cez internet túto bankovú operáciu a do poznámky uviedli na jeho výslovnú žiadosť „záloha na nákup stavebného materiálu“. Žalobca v II. rade ďalej k veci uviedol, že dňa 4.8.2017, keď mal žalovaný tieto finančné prostriedky vrátiť, tak ho kontaktoval telefonicky, že ako je to teda s tými peniazmi a žalovaný mu uviedol, že finančné prostriedky nemá, ale ich vráti do piatku. Následne mu uviedol, že tieto finančné prostriedky vráti do 7.8.2017, ale ani tento dátum nedodrжал. Potom bol ďalší termín do 15.8.2017 a následne už ani nedvíhal telefón a začal sa zatajovať. Je pravda, že on sa svojho švagra Š. pýtal, či mu majú tieto finančné prostriedky požičať, na čo on mu uviedol, že so žalovaným nie je problém a on ich vráti. Následne poprosil Š., aby zavola žalovanému, keďže jemu nedvíhal telefón a jemu telefón zdvihol. V rámci tohto rozhovoru, samotný žalovaný navrhol, aby sa dňa 16.8.2017 stretli na Západe v bare Sedmička o 15.00 hod. Následne na tomto stretnutí, ktoré sa udialo vonku na terase, nachádzali sa tam aj iní zákazníci, sedel tam žalobca v II. rade, žalobkyňa v I. rade a Š., im začal žalovaný uvádzať, že má viaceré možnosti vrátenia týchto finančných prostriedkov, pričom o stavbe rodinného domu nepadlo ani slovo. V rámci tohto stretnutia sa dohodli, že spíšu dohodu o vrátení peňazí, ktorá sa aj spísala a zároveň im uviedol, že má nejaké auto, ktoré chce predať a z týchto finančných prostriedkov ich vyplatí a sám navrhol, že im dá do zálohy auto. Žalovaný im hovoril, že on im tie finančné prostriedky pošle a ak by sa tak nestalo, dá im do zálohy auto, ktoré pôjdu potom spoločne predať, ak by finančné prostriedky neposlal. Následne toto spísali s tým, že túto dohodu o vrátení peňazí všetci podpísali na tom mieste v tej kaviarni a potom samotný žalovaný navrhol, aby išli toto ešte k notárovi overiť na Malú stanicu. Následne on s manželkou na ich aute a samotný žalovaný na svojom aute prišli na Malú stanicu k notárovi, avšak notársky úrad už bol 5 minút po pracovnej dobe. Potom sa dohodli, že motorové vozidlo, ktorého vlastníkom mal byť žalovaný odvezie žalovaný pred ich bytový dom, kde žalovaný vystúpil, hodil od auta kľúče na zem a podal mu technický preukaz. Žalobca v II. rade k veci uviedol, že žalovaný mu povedal, že auto je v jeho vlastníctve a to mu povedal niekoľko krát. K veci ďalej uviedol, že je pravda, že žalovaný mu ešte v tej kaviarni tvrdil, že auto síce bolo v leasingu, ale už čaká iba na papiere, že vlastníkom motorového vozidla je on. Tvrdil, že toto motorové vozidlo ide dať do autobazáru AAA auto, kde ho dokonca odkúpia a uviedol mu, že sa bol na to v autobazáre aj pýtať a už čaká len na papiere od leasingovej spoločnosti, že on je majiteľom tohto auta. Následne

žalovaný už prestal s nimi komunikovať. Následne im prišla od právneho zástupcu žalovaného výzva na vrátenie predmetného motorového vozidla, pričom sa dohodli, že auto má odovzdať dňa 7.11.2017 pred Hypernovou vo Zvolene. Žalobca v II. rade kontaktoval leasingovú spoločnosť a uviedol im tento dátum. V ten presný dátum a hodinu pristavil auto pred Hypernovu vo Zvolene, kde prišiel aj žalovaný aj so svojim právnym zástupcom a prišiel aj zástupca leasingovej spoločnosti a tento uviedol, že žalovaný si neplní svoje povinnosti z leasingovej zmluvy a auto odobral a odviezol. Žalobca v II. rade k veci uviedol, že v rámci telefonických rozhovorov on žalovanému uviedol, že stavba rodinného domu, na ktorý sa bol žalovaný pozeráť sa nebude realizovať, lebo nekúpili ten pozemok. K veci ďalej uviedol, že je pravda, že v čase, keď sa naťahovali o vrátenie finančných prostriedkov, tak zo strany žalovaného prišiel nejaký mail, kde bol nacený materiál od spoločnosti MPL.

13. Súd z prednesu právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní zo dňa 09.03.2020 zistil, že tak isto sa pridriavajú ich doterajších prednesov ako aj ich písomných podaní, ktoré boli z ich strany v tomto konaní urobené. Tvrdil, že žalobcom sa nepodarilo preukázať, že došlo k odovzdaniu finančných prostriedkov vo výške 8.000 € z dôvodu zmluvy o pôžičke a preto žiadal žalobu zamietnuť. V prípade úspechu v spore si uplatňoval náhradu trov konania. Pokiaľ ide o listinný dôkaz, ktorý bol predložený zo strany žalobcov a to dohodu o vrátení peňazí zo dňa 16.08.2017, k uvedenej listine uviedol, že v konaní sa žalovaný vyjadril za akých okolností došlo k podpísaniu tohto dokumentu a že bol žalovaný žalobcami a ich švagrom donútený k tomu, aby takúto listinu podpísal, čiže tento list alebo túto listinu podpísal pod nátlakom a v uvedenej veci sám žalovaný podával trestné oznámenie za podozrenie z trestného činu vydierania, preto je potrebné vlastne na túto listinu ako takú neprihliadať, nakoľko žalovaný ten prejav vôle, ktorý na tej listine neurobil slobodne ani vážne, ale pod hrozbou, ktorú mu žalobcovia a svedok Š. naznačovali.

14. Súd z prednesu žalovaného na pojednávaní zo dňa 09.03.2020 zistil, že sa v celom rozsahu pridriava svojich doterajších vyjadrení, ktoré urobil v tomto konaní. Tak isto sa pripojil k prednesu a výpovedi svojho právneho zástupcu a na základe vyššie uvedeného žiadal, aby súd predmetnú žalobu zamietol. K veci uviedol, že je pravda, že k dnešnému dňu z jeho strany k uhradeniu ani čiastočnej sumy zo sumy 8.000,- € pre žalobcov nedošlo. Poukázal na to, že z jeho strany bol urobený pokus ohľadne čiastočnej úhrady predmetných finančných prostriedkov tým spôsobom ako to bolo v konaní už prezentované pred rozhodnutím okresného súdu. Súd z výsluchu žalovaného na pojednávaní dňa 06.09.2018 zistil, že so žalobcami v I. a II. rade sa zoznámil prostredníctvom pána Š. približne pred 5-6 rokmi. K veci uviedol, so žalobcami boli susedovci v tom zmysle, že bývajú v bytových domoch oproti sebe. Žalovaný k veci uviedol, že so žalobcom v II. rade sa zoznámil na stavbe rodinného domu pána Š. a so žalobkyňou v I. rade sa poznal približne iba tým spôsobom, že postrehol, že je manželkou žalobcu v II. rade. K veci uviedol, že so žalobcom v II. rade sa nestretával, iba keď sa stretli na ulici. Žalovaný ďalej k veci uviedol, že ho kontaktoval pán Š., či by vedel prísť na stavbu rodinného domu jeho švagra, to znamená žalobcu v II. rade, aby sa tam proste prišiel pozrieť. Žalovaný bol v tom čase vo Zvolene a teda sa dohodli, že sa tam príde pozrieť, pričom prišiel po neho pán Š. a na stavbe bol žalobca v II. rade. Keď prišiel žalovaný na túto stavbu zistil, že sú urobené nejaké základy a povedal svoj názor na predmetnú stavbu. Žalobcovi v II. rade uviedol, že ako by on postupoval ďalej pri tejto stavbe a vtedy padla aj otázka, či by to nejakým spôsobom vedel dokončiť. Žalovaný uviedol, že by to vedel. Je pravda, že v tom čase sa nedohodli na ničom. Následne po nejakom čase ho znova skontaktoval v tomto prípade žalobca v II. rade a uviedol mu, že by sa chcel stretnúť a niečo sa ešte poradiť na tej stavbe. Dohodli si stretnutie cez víkend, pričom na stavbu ho zobrali, keďže sú susedovci žalobcovia v I. a II. rade. Uviedli mu, že by chceli, aby im tento rodinný dom postavali. On im uviedol, akým spôsobom by do toho išiel a tie základy by robil iným spôsobom. Uviedli mu, že tento pozemok idú kupovať a že by chceli s tou firmou ukončiť spoluprácu a že by im mohol postaviť dom. Potom si išli sadnúť a na tomto stretnutí dohadovali, aké veci bude potrebovať, aby vedel realizovať túto stavbu, nakoľko bez projektu sa to nedá. Začali sa už baviť o konkrétnej realizácii diela a on im približne uviedol cenu záležiacu od kvality materiálov okolo 110 000,- €. Oni spomínali, že idú na dovolenku a že po dovolenke sa mu ozvú a dohodnú ďalšie veci. Je pravda, že teda na konkrétnostiach v tom čase sa nedohodli na ničom. Dohoda bola zatiaľ iba taká, že by mohol im do budúcnosti postaviť ten rodinný dom, s čím oni súhlasili. Následne, keď sa vrátili z dovolenky, tak sa stretli, že ak bude stavať rodinný dom, potrebuje projektovú dokumentáciu, ktorú mu aj dali a on požadoval, že ak sa má do toho pustiť, aby mu dali nejakú zálohu. Tvrdil, že žalobcovia v I. a II. rade mu skutočne dňa 31.7.2017 poskytli zálohu vo výške 8 000,- €, uvedenú ako na nákup stavebného materiálu a táto záloha mala slúžiť na stavebné práce a materiál. On mal pripraviť cenovú ponuku a celú dodávku podľa tohto projektu a mali sa stretnúť. Je pravda, že žiadny materiál na tú stavbu nekúpil. Je

pravda, že v tom čase nebola dohodnutá medzi nimi riadna Zmluva o dielo, nakoľko sa nedohodli ani na konkrétnostiach, to znamená, kedy nastúpi na stavbu, za akých podmienok, v akej cene a pod. Po nejakom čase ho kontaktoval pán Š.H., ktorý mu uviedol, že ja materiál dodávať na tú stavbu nebudem, ale budem ju stavať. Ďalej Š. mu vtedy uviedol, že ak to chcem stavať, tak buď chce províziu, alebo materiál bude dodávať on. Žalovaný ďalej k veci uviedol, že dňa 16.8.2017 ho kontaktoval pán Š. a uviedol mu, aby sa dostavil do kaviarne okolo 15.00 hod. Najskôr na toto stretnutie prišiel žalovaný a následne tam prišli žalobcovia v I. a II. rade. Na tomto stretnutí mu žalobcovia v I. a II. rade uviedli, že nechcú od neho nič a chcú vrátiť finančné prostriedky. Žalovaný im uviedol, že áno, že je to možné, ale chce vysvetlenie, keďže mali dohodu, že im bude stavať rodinný dom. Na to žalobcovia v I. a II. rade mu uviedli, že oni nič nebudú vysvetľovať a chcú naspäť peniaze a na to prišiel pán Š.. Pán Š. tam sedel a nevyjadroval sa. Oni mu uvádzali len toľko, že ja poznám Š. a viem, čoho je Š. schopný, pričom pán Š. sa mne osobne chválil, že mal takú minulosť, že vydieral ľudí a pod. Ja som v tom čase chcel žalobcom v I. a II. rade uviesť, že pán Š. ma kontaktoval za účelom provízie z tohto rodinného domu, ale kamarátsky som im to nepovedal. Následne žalobkyňa v I. rade začala spisovať nejakú zmluvu, a keďže vedeli, že mám autá, takže im dám do zábezpeky auto. Žalovaný im povedal aj sľúbil, že im vráti finančné prostriedky do jedného týždňa, aj keď dohoda bola nákup za materiál. Vtedy začal hlavne žalobca v II. rade robiť na neho nátlak, že aby mu odovzdal auto a ja som mu povedal, že toto auto patrí leasingovej spoločnosti. Žalovaný k veci uviedol, že on by tieto finančné prostriedky už dávno žalobcom vrátil, keby nepostupovali tak, ako postupovali. To znamená, že on považoval ich konanie zo dňa 16.8.2017 z ich strany za hrubý nátlak na jeho osobu a vyhrážky v tom zmysle, že mu žalobca v II. rade uviedol, že pozná minulosť pána Š.Á.. Žalovaný sa zľakol a motorové vozidlo im odovzdal, pričom im uvádzal, že nie je vlastníkom tohto motorového vozidla a má ho na leasing. K veci ďalej uviedol, že následne odišli z tejto kaviarne za účelom odovzdania motorového vozidla pred bytovkou žalobcov v I. a II. rade a prišiel tam aj pán Š. a pred ich vchodom, kde vlastne bývajú auto odstavil, vybral malý technický preukaz, kľúče od auta a odovzdal ich žalobcovi v II. rade. K veci ďalej uviedol, že zaslali dohodu o urovnaní sporových nárokov žalobcom, avšak títo s takouto dohodou nesúhlasili. On by bol ochotný na takúto dohodu pristúpiť, aj keď oni s tým nesúhlasia mimosúdne. Žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu a to z toho dôvodu, že žalobcovia v I. a II. rade nedodrжали podmienky tej pôvodnej zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi nimi v ústnej forme. Žalovaný k veci uviedol, že finančné prostriedky vo výške 8 000,- € použil na chod svojej firmy. Žalovaný potvrdil, že po nejakom čase sa dozvedel, že nie je možné realizovať predmetné dielo, čo sa týka stavby rodinného domu, keďže skutočne žalobcovia predmetný pozemok neodkúpili. Žalovaný ďalej k veci uviedol, že on si osobne myslí, že od obdobia 31.7.2017, keď mu podľa jeho tvrdení žalobcovia poskytli zálohu na stavbu rodinného domu na materiál vo výške 8 000,- € a do toho 16.8.2017 sa udialo to, že keďže on pánovi Š. nevyšiel v ústrety v tom, že mu dá nejakú províziu, keby staval tento rodinný dom, tak on urobil tie opatrenia, ktoré urobil a nahovoril žalobcov na taký postup, aby žiadali peniaze naspäť. K veci ďalej uviedol, že aj po 16.8.2017 ho telefonicky kontaktoval pán Š. a uviedol mu v telefonickom rozhovore, že dopadne zle a že mu rozbije hubu a to za jeho správanie.

15. Súd z výsluchu svedka Q. Š. v rámci pojednávania zo dňa 06.09.2018 zistil, že žalobcovia v I. a II. rade sú jeho švagrovci, keďže jeho manželka je sestra žalobcu v II. rade. Čo sa týka žalovaného, tak toho pozná ako niekoľkoročného, avšak už bývalého kamaráta pre tento spor. Napriek tomu svedok vedel objektívne vypovedať. K veci uviedol, že so žalovaným sa zoznámil približne pred 6 rokmi pri prerábke jeho rodinného domu v Jastrabej a to na odporúčanie jedného jeho kamaráta, ktorý doporučil žalovaného ako človeka, ktorý vie robiť stavebné práce, napr. murárske a pod. V čase, keď sa so žalovaným spoznal bol svedok na výsluhovom dôchodku a predtým pracoval na polícii SR a v čase odchodu od policajného zboru bol na OKP Žiar nad Hronom. Ich kamarátstvo bolo až také, že sa navštevovali v rámci osláv, v rámci rodín, pričom absolvovali aj jednu spoločnú dovolenku v Chorvátsku. Mali proste dobré kamarátske vzťahy. Keďže vedel, že švagrovci majú sen postaviť rodinný dom, tak ho kontaktovali ešte predtým, ako uzatvorili zmluvu ohľadne výstavby rodinného domu na Sekieri. K veci uviedol, že žalobcovia ho kontaktovali ohľadne jeho názoru ešte predtým, ako uzatvorili tú zmluvu s tou spoločnosťou, ktorá má realizovať tú stavbu a následne odkúpiť pozemok a on im to odporučil. Následne zistili, že tie základy nie sú také, aké majú byť a zháňal sa nejaký človek, ktorý by to nestranné posúdil, že či je to v poriadku alebo nie. Svedok zháňal nejakých kamarátov a telefonicky oslovil žalovaného, ktorý aj prišiel na miesto. Žalovaný na mieste samom uviedol, že je to zlé a bolo by to treba urobiť na novo. Následne sa s tou predchádzajúcou firmou dohodlo, že sa odstúpi od tej zmluvy o realizácii toho diela a že žalobcovia si odkúpia pozemok a následne si rodinný dom postavia sami. Mala sa pripraviť zmluva o odkúpení pozemku do vlastníctva žalobcov, niekedy v auguste roku 2017. K veci svedok uviedol, že on bol aj so

žalobcami na dovolenke v Chorvátsku v časovom rozmedzí od 18.7. až do 28.7.2017. K veci uviedol, že v tom období žalovaný mal záujem, aby on realizoval stavbu tohto rodinného domu, dokonca oslovil aj jeho, či by mu s tým nepomohol, na čo mu svedok uviedol, že on na to nemá čas. Svedok ďalej k veci uviedol, že keď sa vrátili z dovolenky, tak ho kontaktoval žalobca v II. rade a hovoril mu, že žalovaný si od neho chce požičať finančné prostriedky, pričom mu povedal najskôr sumu 6 000,- €, potom 8 000,- €, na čo mu svedok povedal, že žalovaný je normálny chlap a môže mu tieto finančné prostriedky požičať. Ďalej svedok k veci uviedol, že švager ho informoval aj o podmienkach, za ktorých požičali predmetné finančné prostriedky s tým, že finančné prostriedky boli požičané do piatku a budú vrátené o sumu 300,- € viac. Žalovaný termín vrátenia finančných prostriedkov nedodrжал, o čom ho švager informoval a uviedol mu, že žalovaný mu povedal, že treba ešte istý čas počkať. O niekoľko dní ho žalobca v II. rade informoval, že žalovaný mu prestal dvíhať telefón, na čo on telefonicky kontaktoval žalovaného a uviedol mu, že by bolo dobré, keby sa stretli ohľadom vrátenia tých finančných prostriedkov, s čím žalovaný bez problémov súhlasil. Svedok nevedel presne uviesť, kto presne dohodol toto miesto, ale proste dohodli sa na tomto mieste, že sa tam stretneme za prítomnosti jeho, ako aj žalobcov. Svedok k veci uviedol, že na toto stretnutie do tej kaviarne on prišiel ako posledný. Svedok k veci uviedol, že podľa neho žiadna zmluva medzi žalovaným a žalobcami ohľadne výstavby domu nebola, je pravda, že bola istá varianta, že by mohol žalovaný takýto rodinný dom stavať, pričom je pravda, že mal urobiť kalkuláciu výstavby tohto domu. Svedok k veci uviedol, že kategoricky popiera, že suma 8 000,- € mala byť poskytnutá ako záloha na nákup stavebného materiálu za účelom, že žalovaný bude žalobcom stavať rodinný dom. K veci uviedol, že pri tom stretnutí dňa 16.8.2017 jemu jednoznačne vyplynulo, že žalobcovia v I. a II. rade žiadajú od žalovaného vrátenie finančných prostriedkov vo výške 8 000,- €, ktoré mu zapožičali, o čom sa na tom stretnutí spísala aj dohoda o vrátení peňazí. Túto dohodu osobne spísala žalobkyňa v I. rade. Keď to žalobkyňa v I. rade napísala, tak si to prečítal žalovaný a následne to za jej prítomnosti aj podpísal. Svedok poprel, že by niekedy v minulosti žalovanému tvrdil, že mal nejakú čiernu minulosť, napr. vydieral ľudí, lebo toto vôbec nie je pravda. Tvrdil, že predtým bol štátny zamestnanec, to znamená policajt a vôbec takéto veci nikdy nerobil. Nikdy voči jeho osobe nebolo vznesené obvinenie a nemal žiadne ani takéto problémy. Teda nie je to pravda. K veci uviedol, že je pravda, že žalobca v II. rade sa domáhal vrátenia finančných prostriedkov vo výške 8 000,- €, na čo žalovaný uviedol, že ich vráti približne do týždňa, avšak žalobca v II. rade požadoval nejakú zábezpeku, na čo navrhol, aby žalovaný odovzdal motorové vozidlo s čím žalovaný súhlasil. Je pravda, že v tom čase sa vedelo, že auto bolo na leasing, ale žalovaný tvrdil, že auto je už po ukončení leasingu a je jeho vlastníkom. Je pravda, že do technického preukazu však nepozerali. Následne podpísali tú dohodu. Svedok ďalej k veci uviedol, že je pravda, že v tej dohode o vrátení peňazí je uvedené „pôžičku poskytol: Z. Č.“, avšak jednalo sa o spoločné finančné prostriedky manželov, to znamená žalobcov v I. a II. rade a bolo to uvedené len z toho dôvodu, že tieto finančné prostriedky odišli z jej účtu. V rámci týchto rozhovorov, pokiaľ vedel, tak navrhli žalobcovia v I. a II. rade, aby sa to išlo overiť k notárovi a malo sa jednať o notársky úrad na Malej stanici. Následne mu telefonoval žalobca v II. rade, že notársky úrad je zavretý a potom išiel aj on pred ich bytový dom, kde bývajú a kde už bol aj žalovaný. Za jeho prítomnosti, pred bytovkou žalobcov v I. a II. rade došlo k odovzdaniu motorového vozidla KIA ceed s tým, že je pravda, že žalovaný toto motorové vozidlo odovzdal takým nevraživým spôsobom, že vybral technický preukaz, vybral kľúče a kľúče svojim spôsobom hodil žalobcovi v II. rade. Svedok k veci uviedol, že dovtedy mu bol žalovaný naozaj veľmi dobrý kamarát a nechápal, ako sa môže človek zo dňa na deň takto zmeniť. Svedok poprel, že na mieste dňa 16.8.2017 v tej kaviarni buď zo strany žalobcov, alebo z jeho strany bol vyvíjaný nejaký nátlak na žalovaného s tým, že tvrdil, že predmetnú dohodu o vrátení peňazí podpísal žalovaný dobrovoľne, aj dobrovoľne vydal predmetné motorové vozidlo. Svedok vedel o tom, že žalovaný mal aj projektovú dokumentáciu od predmetného rodinného domu, ktorý sa mal stavať. Svedok k veci uviedol, že má vedomosť o tom, že žalovaný sa dozvedel o tom, že žalobcovia nekúpili predmetný pozemok a teda na tom pozemku sa rodinný dom nebude stavať v ten deň, keď mal vrátiť prvý krát finančné prostriedky. Svedok ďalej k veci uviedol, že on sa nemal podieľať na stavbe predmetného rodinného domu, pričom aj on má s.r.o. pod názvom MRK maxim s.r.o., pričom on sa nemal podieľať na stavbe predmetného rodinného domu v súvislosti s tým, že keby túto stavbu realizoval žalovaný a nebolo nič také dohodnuté a nebolo dohodnuté ani dodávanie stavebného materiálu.

16. Súd z listinného dôkazu, označeného ako „potvrdenka transakcie z výpisu z účtu“ zistil, že príkazca bol názov účtu Z. Č., t.j. žalobkyňa v I. rade, ďalej je tu uvedené číslo účtu, príjemca, dátum transakcie 31.7.2017, je tam uvedené číslo účtu, kód banky, suma 8 000,- € a v poznámke uvedené „záloha na nákup stavebného materiálu“.

17. Súd z listinného dôkazu a to z výpisu internet bankingu Slovenskej sporiteľne zistil, že tento dôkaz je označený ako „detail obratu“, číslo účtu Z. S., údaje protiúčtu: názov protiúčtu Z. Č., dátum zúčtovania 1.8.2017, čiastka 8 000,- €, názov obratu bezhotovostný vklad, poznámka XXXXXXXX, doplňujúce údaje „záloha na nákup stavebného materiálu“.

18. Súd z listinného dôkazu, označeného ako „dohoda o vrátení peňazí“ z čl. 9 v spise zistil, že v tejto dohode je uvedené: dnešného dňa 16.8.2017 sa obidve strany dohodli, že zapožičaná suma 8 000,- € zo dňa 31.7.2017 bude vrátená Z. S. na účet, z ktorého bola pôžička požičaná do 24.8.2017 (č.úctu: XXXXXXXX/XXXX), ako zábezpeka bude slúžiť motorové vozidlo KIA ceed, ŠPZ: T., WIN: N., ktorého je majiteľom. Dlužník vydal vozidlo dobrovoľne, bez nátlaku. Na tejto dohode je ďalej uvedené: dlžník Z. S., rodné číslo, číslo OP, jeho podpis, pôžičku poskytol Z. Č., rodné číslo, číslo OP, jej podpis, svedok Q. Š., podpis, dňa 16.8.2017.

19. Súd z listinného dôkazu, označeného ako „výzva“ zistil, že žalobkyňa v I. rade vyzývala žalovaného týmto listom zo dňa 29.9.2017 na vrátenie finančných prostriedkov vo výške 8 000,- € titulom pôžičky zo dňa 31.7.2017 a to do 5.10.2017.

20. Súd z listinného dôkazu, a to mailovej komunikácie od žalovaného zo dňa 13.9.2017 a to na mail žalobcu v II. rade zistil, že táto mailová komunikácia je zo dňa 13.9.2017 a v tejto mailovej komunikácii je uvedené: na základe našej dohody Vám v prílohe tohto mailu zasielam cenovú ponuku zo stavebnín MPL na materiál navrhnutý na stavbu Vášho rodinného domu projektovou dokumentáciou (jedná sa o cenovú ponuku na stavbu za účelom vysporiadania zálohy na nákup stavebného materiálu, ktorú ste mi poskytli dňa 1.8.2017 vo výške 8 000,- € som Vás chcel požiadať o výber stavebného materiálu z priloženej cenovej ponuky v hodnote poskytnutej zálohy, t.j. vo výške 8 000,- €). Na základe Vášho výberu Vám bude tento materiál dodaný v rámci stavebninami určenej dodacej lehoty.

21. Súd z listinného dôkazu a to „zápisnice o trestnom oznámení“ zistil, že dňa 27.9.2017 žalovaný bol podať na Okresné riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici, Obvodné oddelenie PZ Banská Bystrica východ trestné oznámenie, za účelom oznámenia skutočností nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný prečin neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 216 Tr.zák. a zločin hrubý nátlak podľa § 190 Tr.zák.

22. Súd z listinného dôkazu, označeného ako „kúpna zmluva“ zistil, že táto kúpna zmluva nie je podpísaná žiadnou osobou z účastníkov a mala byť uzavretá dňa 11.8.2017 medzi spoločnosťou LGinvest, s.r.o., so sídlom Lučenecká cesta 2266/6, Zvolen, IČO: 44 024 673 ako predávajúcim a žalobcami v I. a II. rade, ako kupujúcimi. Predmetom tejto kúpnej zmluvy mali byť nehnuteľnosti, vedené katastrálnym odborom Okresného úradu Zvolen, nachádzajúce sa v k.ú. Z., obci T., okres T., zapísanej na LV č. XXXX a to pozemku, parc. reg. C, par. číslo XXXX/XX o výmere 552 m² - zastavané plochy a nádvoria za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 40 000,- € bez DPH, t.j. 48 000,- € s DPH, pričom táto kúpna cena mala byť uhradená do troch dní od uzavretia tejto zmluvy.

23. Súd z listinného dôkazu, označeného ako „protokol o odovzdaní a prevzatí vozidla“ zistil, že spoločnosti ČSOB Leasing bolo odovzdané motorové vozidlo KIA ceed a to dňa 7.11.2017.

24. Súd z listinného dôkazu, označeného ako „rámcová kúpna zmluva“ zistil, že táto rámcová kúpna zmluva bola uzavretá v písomnej forme dňa 9.9.2015 medzi predávajúcim, MPL Trading spol. s.r.o., Galvániho 8, Bratislava, IČO: 31 388 639 a kupujúcim, t.j. žalovaným, ako živnostníkom. V rámci tejto zmluvy boli upravené všeobecné podmienky vo vzťahu medzi predávajúcim a kupujúcim pre realizáciu dodávok tovaru a služieb, že v časti III. Zľavy a rabatové podmienky bolo dohodnuté, že ceny sú zmluvné a sú pre ten ktorý obchod dojednávané osobitne s kupujúcim, pričom vychádzajú z aktuálneho cenníka výrobcu. V bode IV. bolo dohodnuté, že kupujúci má u predávajúceho otvorený príslušný jednorazový úverový rámec, ktorý je stanovený dohodou zmluvných strán vo výške 8 000,- €. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú.

25. Súd z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene, odbor kriminálnej polície PZ, č.k. ČVS:ORP-905/3-VYS-ZV-2017 zo dňa 20.6.2018 zistil, že týmto uznesením podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku je stíhaný žalovaný, ako obvinený za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že s úmyslom obohatiť sa

na škodu Z. Č., t.j. žalobkyne v I. rade vylákal vo Zvolene od nej pod zámienkou potreby finančných prostriedkov na podnikateľskú činnosť a prísľubu, že finančné prostriedky vráti do 4.8.2017 finančnú hotovosť v celkovej výške 8 300,- € napriek skutočnosti, že vedel, že finančné prostriedky vzhľadom na svoju finančnú situáciu, deklarované v lehote nebude vedieť vrátiť, pričom následne finančné prostriedky použil pre svoju potrebu a v dohodnutej lehote ich nevrátil, nepoužil ich na deklarovaný účel a týmto konaním spôsobil Z. Č. škodu vo výške 8 300,- €. V rámci odôvodnenia tohto uznesenia je okrem iného uvedené, že svedok Q. Š. v rámci svojho výsluchu ešte uviedol, že tiež berie materiál zo stavebnín Technik, kde má výraznú zľavu, o čom vie dobre Z. S. aj Q. Č.P.. Boli dohodnutí, že ak Q. Č. bude stavať dom, tak materiál mu dodá on, ako jeho švagar.

26. Súd z uznesenia Okresnej prokuratúry Zvolen, č.k. 2Pv148/18/6611-10 zistil, že toto uznesenie je zo dňa 6.8.2018 a týmto uznesením prokurátorka Okresnej prokuratúry vo Zvolene v trestnej veci obvineného Z. S., trestne stíhaného pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona rozhodla o zamietnutí sťažnosti obvineného Z. S., podanú prostredníctvom jeho právneho zástupcu proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia. V rámci odôvodnenia tohto uznesenia okrem iného je v ňom uvedené a jeho obrana, že sa malo jednať o zálohu na stavebný materiál je vyvrátená výpoveďou Q. Š. ohľadne dodania stavebného materiálu, ktorý mal od samého začiatku dodávať poškodeným práve uvedený svedok a nie Z. S. a teda poškodení nemali žiaden dôvod mu na materiál poskytovať zálohu.

27. Súd z rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 4T118/2018-334 zo dňa 25.09.2019 zistil, že týmto rozsudkom bol obžalovaný, t. j. žalovaný v tomto konaní oslobodený spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods.1,2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 31.07.2017 vo Zvolene pod zámienkou potreby finančných prostriedkov na podnikateľskú činnosť a prísľubu, že finančné prostriedky vráti do 04.08.2017 vylákal od Z. Č. finančnú hotovosť vo výške 8.300,- € napriek vedomosti, že vedel, že finančné prostriedky vzhľadom na svoju finančnú situáciu v dohodnutej lehote nebude vedieť vrátiť a tieto finančné prostriedky použil pre svoju potrebu a v dohodnutej lehote nevrátil, čím spôsobil Z. Č., t. j. žalobkyňu v I. rade škodu vo výške 8.300,- €, pretože skutok nie je trestným činom. V rámci odôvodnenia tohto rozsudku je okrem iného uvedené: „Výpoveď obžalovaného vyvracajú výpovede poškodených Z. Č. a Q. Č., ako aj svedka Q. Š., ktorí od začiatku vypovedali rovnako, svoje výpovede podstatným spôsobom nemenili, vierohodným spôsobom detailne opísali vzniknutú udalosť. Aj na hlavnom pojednávaní poškodení zotrvali na tom, že obžalovanému na základe jeho požiadania požičali finančnú hotovosť vo výške 8.000,- € na dobu troch dní. O uvedenie poznámky účelu vkladu ich požiadali práve obžalovaný. Obžalovaný im prisľúbil vrátiť sumu 8.300,- € do 04.08.2017, dokedy mu mali byť poukázané peniaze od odberateľa prác zo Žiaru nad Hronom. Keďže im obžalovaný požičané finančné prostriedky v dohodnutej lehote nevrátil, spísali s ním dňa 16.08.2017 dohodu o vrátení peňazí (v spise na č. l. 126). Z ich výpovedí ďalej zhotovne vyplynulo, že projektovú dokumentáciu poskytli obžalovanému z jeho vlastnej iniciatívy, len za účelom posúdenia možnosti realizácie stavby. Keďže neboli vlastníkami pozemku, na ktorom mala byť stavba ich rodinného domu realizovaná, s obžalovaným sa preto na ničom konkrétnom ohľade realizácie výstavby rodinného domu nedohodli, nepoverili ho tak na realizáciu stavby, ani nákupom stavebného materiálu a za týmto účelom mu neposkytli ani žiadnu zálohu. V rámci vykonaného dokazovania nebol produkovaný žiaden dôkaz o akejkoľvek písomnej alebo ústnej dohode týkajúcej sa realizácie výstavby rodinného domu obžalovaným pre poškodených. A hoci poškodení mali záujem o kúpu pozemku, na ktorom pôvodná developerská spoločnosť začala s výstavbou rodinného domu, keď kúpna zmluva, predmetom ktorej bola kúpa tohto pozemku, mala byť medzi poškodenými ako kupujúcimi a vlastníkom pozemku - spoločnosťou IG INVEST s. r. o. Zvolen ako predávajúcim uzavretá dňa 11.08.2017 (v spise na č. l. 127-129), o ktorej skutočnosti mal obžalovaný vedomosť, z dôvodu nevrátenia obžalovaným požičanej finančnej hotovosti 8.000,- € v dohodnutom termíne, nemohla byť poškodenými táto kúpa pozemku zrealizovaná. Predmetný rozsudok doteraz nenadobudol právoplatnosť.

28. Súd z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 3To/165/2019 zo dňa 08.01.2020 zistil, že Krajský súd v Banskej Bystrici z dôvodu odvolania okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 4T/118/2018-334 rozhodol takto: „Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. poriadku zrušuje napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu. Podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vracia okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.“ V rámci odôvodnenia predmetného uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici okrem iného je uvedené, že v obhajobe obžalovaného, t. j. žalovaného Z. S. badať dodatočne zvolenú argumentáciu pre jeho protizákonný postup o snahe vrátiť finančné prostriedky aspoň z časti predajom motorového vozidla, ktoré podľa

vykonaného dokazovania predať nebolo možné, pretože obžalovaný nebol jeho vlastníkom, ďalšie zavádzanie o údajnom zmluvnom odôvodnení prevzatia finančných prostriedkov na účely realizácie stavby poškodených, ktorú v tom čase obžalovaný nemohol realizovať podľa vykonaného dokazovania nielen podľa výpovedi poškodených už len preto, že neboli vlastníkami pozemku na realizáciu stavby rodinného domu a bolo by úplne scestné uveriť výpovedi obžalovaného, že prípadne tieto finančné prostriedky boli zapožičané čo i len podľa dodatočnej lehoty na zakúpenie stavebného materiálu. Tieto skutočnosti skôr viedli k príprave obžalovaného v čase požičania finančných prostriedkov na možné spochybnenie dôvodu a dĺžky požičania finančných prostriedkov od poškodených, k príprave na možnú realizáciu stavby rodinného domu, na ktorú sa poškodení aj podľa vedomosti obžalovaného pripravovali, resp. sa zamýšľali nad stavbou rodinného domu. Podanie trestného oznámenia poškodenými na obžalovaného jednoznačne nemožno hodnotiť ako šikanózne a sledujúce účel rýchlejšieho konania a dovolania sa spravodlivosti ako v civilnom procese, pretože zjavne nie je možné spochybniť ani podľa výpovede obžalovaného, že poškodení sa snažili po uplynutí lehoty na pôžičku finančných prostriedkov, domôcť vrátenia finančných prostriedkov rôznymi spôsobmi, vrátane uznania dlhu obžalovaným, jeho zavádzaním o možnom predaji motorového vozidla, ktorého nebol vlastníkom a podobne a keď nadobudli presvedčenie, že ide o trestnú činnosť spáchanú obžalovaným voči nim vychádzajúc pritom z arogantného správania sa obžalovaného a jeho podvádzania, domáhali sa v prvom rade potrestania obžalovaného za takúto protizákonnú činnosť v zmysle trestného činu a až v rámci toho samozrejme využili svoje právo na uplatnenie nároku na náhradu škody, ktorú im obžalovaný mal spôsobiť trestnou činnosťou. Z uvedených dôvodov bude povinnosťou súdu I. stupňa hlavne prehodnotiť dôkazy v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. zákona a následne prípadne podľa jeho úvahy aj doplniť dokazovanie podľa neho nevyhnutnom smere a následne zákonné rozhodnúť majú na zreteľ objektívne hodnotenie dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 2 Tr. zákona. Súd z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen 4T/118/2018 zistil, že predmetné konanie po zrušení oslobodzujúceho rozsudku uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici nie je právoplatne skončené.

29. Súd zo záverečného prednesu žalobkyne v I. rade a žalobcu v II. rade zistil, že sa pridriavajú svojich doterajších vyjadrení a žiadajú žalobe vyhovieť.

30. Súd zo záverečného prednesu právneho zástupcu žalovaného zistil, že predmetné trestné oznámenie, ktoré podával žalovaný za vydieranie zo strany žalobcov a pána Š. bolo prerušené, nakoľko sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe, pričom si uvedomujú, že žalovaný nemá takú dôkaznú silu alebo také dôkazné možnosti, nakoľko na predmetnom stretnutí so žalobcami bol sám a vlastne jeho tvrdenia sú konfrontované tvrdeniami troch ľudí, t. j. žalobcov a ich švagra, pričom zo všetkých vyjadrení bolo zrejmé, že tie vlastne alebo ich výpovede naznačujú, že sa na tom ako majú vypovedať dohodli, lebo sú tieto výpovede značne jednotné, čo nie je vzhľadom na to, že každý tú situáciu vnímal inak vôbec možné. V rámci vykonaného dokazovania sa žalobcom nepodarilo preukázať, že finančné prostriedky, ktoré boli poukázané žalovanému na podnikateľský účet slúžili ako pôžička, naopak v konaní bolo preukázané, že žalobcovia so žalovaným sa dohodli na stavbe rodinného domu, pričom žalovaný začal na základe tejto dohody vykonávať úkony smerujúce k tomu, aby sa so stavbou mohlo začať, kde oslovil viaceré či už subdodávateľské firmy, či už stavebniny alebo firmu na dodávku lešenia za účelom nacenenia vlastne prác a materiálu, ktoré boli potrebné na stavbu rodinného domu. Majú za to, že zo samotného bankového prevodu kde samotná žalobkyňa v I. rade uviedla, že predmetná suma sa týka nie pôžičky, ale zálohy na nákup stavebného materiálu, vyplýva to ako to v skutočnosti bolo. To, že žalobcovia sa v konečnom dôsledku rozhodli predmetný rodinný dom nekupovať o tom sa dozvedel žalovaný až dodatočne, potom ako vykonal potrebné úkony k tomu, aby sa so stavbou mohlo začať, pričom žalobcovia až potom vlastne začali voči žalovanému sa vyhraňovať a začali tvrdiť, že finančné prostriedky, ktoré boli poukázané neboli z titulu zálohy, ale išlo o pôžičku podľa nich, pričom vlastne pod tlakom okolností ho donútili podpísať dohodu o vrátení peňazí, ktorú žalovaný podpísal, ale nepodpísal ju ako prejav svojej slobodnej vôle, ale naozaj pod tlakom žalobcov a ich švagra, keď oni na verejnom priestranstve v kaviarni na neho tlačili, aby túto podpísal. Takže má za to, že tento jeho prejav vôle nemôže byť považovaný za platný s poukazom na vykonané dokazovanie a teda má za to, že žalobcovia neosvedčili predmet sporu tak ako ho uviedli v žalobnom návrhu a teda, že išlo o pôžičku. Z uvedeného navrhol, aby konajúci súd žalobný návrh ako taký zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania. Zároveň poukázal na to, aby sa v rámci rozhodnutia súdu súd vysporiadal so vznesenou námietkou nedostatku pasívnej legitímácie, nakoľko finančné prostriedky, ktoré mu boli poukázané vlastne aj celý ten obchodný prípad bol medzi

žalobcami a fyzickou osobou podnikateľom, pričom aj finančné prostriedky mu boli poukazované na podnikateľský účet a nie na osobný. Žiadna zo strán nenavrhol vo veci doplniť dokazovanie.

31. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

32. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

33. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

34. Podľa § 133 ods. 1 CSP, fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom.

35. Podľa § 14 CSP, všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v ktorého obvode má fyzická osoba adresu trvalého pobytu.

36. Súd v prvom rade sa vysporiadal s námietkou žalovaného ohľadne nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, keďže žalobcovia žalovali žalovaného ako fyzickú osobu a podľa neho ho mali žalovať ako fyzickú osobu podnikateľa. Tu súd k tomu uvádza, že podľa názoru súdu táto námietka pasívnej vecnej legitímácie nie je dôvodná, nakoľko je nesporné, že sa jedná o žalovaného, ktorý je fyzickou osobou, pričom právna úprava (§14 CSP) nerozlišuje medzi fyzickou osobou podnikateľom a fyzickou osobou nepodnikateľom. Všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, ktorého v obvode má fyzická osoba adresu trvalého pobytu. Zákonodarcu zmenu právnej úpravy odôvodnil stratou opodstatnenia doterajšej duality režimu fyzických osôb podnikateľov a fyzických osôb nepodnikateľov. Rozlišovanie predstavovalo rezíduum fragmentárnej úpravy tzv. obchodného súdnictva. Výsledkom zmeny právnej úpravy je unifikácia identifikačných znakov pre fyzické osoby bez ohľadu na to či vystupujú ako podnikatelia alebo nie. Na základe vyššie uvedeného súd má za to, že označený žalovaný tak ako je to uvedené v hlavičke má pasívnu vecnú legitímáciu, aby vystupoval v tomto spore, nakoľko je nesporné, že sa jedná o tú istú osobu bez ohľadu na to či je označená ako fyzická osoba alebo fyzická osoba podnikateľ.

37. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru aplikujúc zákonné ustanovenie § 391 ods. 2 CSP, podľa ktorého je súd I. inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, že žaloba žalobcov je v celom rozsahu dôvodná a to z týchto dôvodov:

38. Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Podstatnými náležitosťami tejto zmluvy je dohoda:

- a) o prenechaní veci (o reálnom odovzdaní)
- b) druhovom určení veci
- c) povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu
- d) určení času vrátenia.

Predmetom zmluvy o pôžičke môže byť akákoľvek druhovo určená vec, ktorá je spôsobilá byť predmetom občianskoprávných vzťahov. Zmluva o pôžičke je tradične považovaná za zmluvu reálnu, čo znamená, že k tejto zmluve nedochádza len na základe dohody strán, ale až skutočným odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi. Veriteľ, ktorý sa súdne domáha po dlžníkovi vrátenia požičaných peňazí musí v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka splniť dôkaznú povinnosť nielen o tom, že s dlžníkom v určitej dobe uzatvoril zmluvu o pôžičke peňazí a že peniaze majú byť v dohodnutej dobe vrátené, ale i o tom, že tieto peniaze dlžníkovi skutočne požičal, to znamená prenechal. Pri požičaní finančných prostriedkov to znamená peňazí, peniaze je možné dlžníkovi požičať buď v hotovosti alebo formou bezhotovostného platobného styku.

39. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobcovia uniesli dôkazné bremeno ohľadne skutočností v tom zmysle, že medzi žalobcami ako veriteľmi a žalovaným ako dlžníkom bola

uzatvorená ústna zmluva o pôžičke dňa 31.07.2017 v rámci ktorej žalobcovia, ktorí sú manželia ako veritelia zapožičali žalovanému ako dlžníkovi finančné prostriedky vo výške 8.000,- € s dobou splatnosti do 07.08.2017, ktorá bola predĺžená do 24.08.2017 písomnou dohodou o vrátení peňazí zo dňa 16.08.2017.

40. Podľa názoru súdu žalobcovia uniesli dôkazné bremeno aj ohľadne skutočností, že došlo k prenechaniu predmetných finančných prostriedkov vo výške 8.000,- € a to formou bezhotovostného platobného styku, keď z listinných dôkazov potvrdenky transakcie z výpisu z účtu zo dňa 31.07.2017 a z listinného dôkazu a to z výpisu internetbankingu Slovenskej sporiteľni bolo zistené, že z účtu žalobkyne v I. rade dňa 31.07.2017 bola poukázaná suma 8.000,- € na účet S. Z., kde ako doplňujúci údaj je uvedené záloha na nákup stavebného materiálu, pričom táto skutočnosť, že finančné prostriedky vo výške 8.000,- € boli pripísané na účet žalovaného medzi stranami ani nebola sporná.

41. Súd mal preukázané vyššie uvedené skutočnosti okrem výpovedí žalobkyne v I. rade, žalobcu v II. rade a svedka Q. Š. aj listinným dôkazom označeným ako dohoda o vrátení peňazí zo dňa 16.08.2017, ktorú podpísali žalobkyňa v I. rade, žalovaný a svedok Q. Š., pričom v tejto písomnosti je uvedený text: "Dnešného dňa 16.08.2017 sa obidve strany dohodli, že zapožičaná suma 8.000,- € zo dňa 31.07.2017 bude vrátená Mariánom Paľkom na účet, z ktorého bola pôžička požičaná do 24.08.2017 (č. účtu XXXXXXXX/XXXX) ako zábezpeka bude slúžiť motorové vozidlo KIA CEED, ŠPZ ZV: XXXCV, VIN: V., ktorého je majiteľom. Dlžník vydal vozidlo dobrovoľne bez nátlaku. Pod textom sa nachádzajú podpisy vyššie uvedených osôb a dátum dňa 16.08.2017." Súd v zmysle záverov Krajského súdu v Banskej Bystrici v zrušovacom uznesení vychádzal z toho, že obsah predmetnej dohody o vrátení peňazí má významnú vypovedaciu hodnotu o žalobcami tvrdených skutočnostiach o tom, že medzi stranami konania (účastníkmi dohody) došlo k pôžičke peňazí čo je zjavné z jej textu zapožičaná suma 8.000,- € zo dňa 31.07.2017 bude vrátená Z. S. na účet z ktorého bola pôžička požičaná do 24.08.2017, čo korešponduje s výpoveďami žalobkyne v I. rade, žalobcu v II. rade a svedka Q. Š..

42. Podporne vyššie uvedené skutočnosti preukazuje v spise pripojená výzva žalobkyne v I. rade adresovaná žalovanému zo dňa 29.09.2017 z č. I. 10 nazvaná ako výzva na zaplatenie dlžnej sumy, z ktorej vyplýva, že žalobkyňa v I. rade vyzýva žalovaného na vrátenie finančnej hotovosti vo výške 8.000,- € z titulu zapožičania sumy dňa 31.07.2017. Na základe vyššie uvedeného súd ustálil, že z dohody o vrátení peňazí zo dňa 16.08.2017 podpísanej žalovaným vyplýva vôľa účastníkov dohody, že medzi stranami konania došlo k vzniku ústnej zmluvy o pôžičke. Podľa názoru súdu sa naopak žalovanému nepodarilo preukázať, že by predmetná dohoda bola robená pod nátlakom, nakoľko podľa názoru súdu napriek tomu, že žalovaný podal trestné oznámenie, pričom predmetné konanie zo samotného prednesu právneho zástupcu žalovaného je prerušené, že by došlo zo strany účastníkov tejto dohody k nátlaku na žalovaného a keďže podľa názoru súdu žalovaný neuniesol ohľadne tejto skutočnosti dôkazné bremeno súd na jeho obranu nemohol prihliadať a vychádzal z toho, že skutočnosti uvádzané v tejto dohode o vrátení peňazí sú pravdivé. Čo sa týka listinného dôkazu ohľadne potvrdenky transakcie z výpisu z účtu a internetového detailu obratu z ktorých vyplýva, že samotná žalobkyňa v I. rade uviedla doplňujúce údaje „záloha na nákup stavebného materiálu“ k tomu súd uvádza, že žalobkyňa v I. rade tak urobila z toho dôvodu, že ju o to požiadal samotný žalovaný, pričom v konaní nebol preukázaný opak, že skutočne žalobcovia v I. a II. rade poskytli finančné prostriedky vo výške 8.000,- € ako zálohu na nákup stavebného materiálu.

43. Okresný súd ďalej poukazuje, že aj Okresný súd Zvolen v rozsudku č. k. 4T 118/2018-334 zo dňa 25.09.2019 v odôvodnení konštatoval, že výpoveď žalovaného vyvracajú výpovede poškodených Z. Č. B. Q. Č. ako aj svedka Q. Š., ktorí od začiatku vypovedali rovnako, svoje výpovede podstatným spôsobom nemenili, vierohodným spôsobom detailne opísali vzniknutú udalosť. Aj na hlavnom pojednávaní poškodení zostali na tom, že obžalovanému na základe jeho požiadania požičali finančnú hotovosť vo výške 8.000,- € na dobu troch dní. O uvedenie poznámky účelu vkladu ich požiadal práve obžalovaný. Obžalovaný im prisľúbil vrátiť sumu 8.300,- € do 04.08.2017 dokedy mu mali byť poukázané peniaze od odberateľa prác zo Žiaru nad Hronom. Keďže im obžalovaný požičané finančné prostriedky v dohodnutej lehote nevrátil spísali s ním dňa 16.08.2017 dohodu o vrátení peňazí. V uvedenom trestnom rozsudku súd tiež konštatoval, že v rámci vykonaného dokazovania nebol produkovaný žiadny dôkaz o akejkolvek písomnej alebo ústnej dohode týkajúcej sa realizácie výstavby rodinného domu obžalovaným pre poškodených a hoci poškodení mali záujem o kúpu pozemku, na ktorom pôvodná developerská spoločnosť začala s výstavbou rodinného domu, keď kúpna zmluva predmetom ktorej bola kúpa

tohto pozemku mal byť medzi poškodenými ako kupujúcimi a vlastníkom pozemku - spoločnosťou IG INVEST s. r. o. Zvolen ako predávajúcim uzavretá dňa 11.08.2017, o ktorej skutočnosti mal obžalovaný vedomosť. Z dôvodu nevrátenia obžalovaným požičanej finančnej hotovosti 8.000,- € v dohodnutom termíne nemohla byť poškodenými táto kúpa pozemku zrealizovaná.

44. Keďže podľa názoru súdu teda žalobcovia v I. a II. rade uniesli dôkazné bremeno v podstatných náležitostiach predmetnej zmluvy o pôžičke a uniesli dôkazné bremeno aj ohľadne preukázania prenechania finančných prostriedkov vo výške 8.000,- €, súd zaviazal žalovaného na vrátenie finančnej pôžičky v celkovej výške 8.000,- € žalobcom v I. a II. rade, keďže v konaní doteraz nebol produkovaný žiadny dôkaz o tom, že žalovaný vrátil aspoň časť finančných prostriedkov a naopak podľa názoru súdu žalovaný neuniesol dôkazné bremeno ohľadne ním tvrdených skutočností, že sa nejednalo o pôžičku, ale zálohu na realizáciu stavby rodinného domu.

45. Žalobcovia v I. a II. rade boli v konaní v celom rozsahu úspešní a preto súd s použitím § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal im proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

46. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
  1. sa týkajú procesných podmienok,
  2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
  3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
  4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.